

Ræsonnement vil, ført ud i sine Konsekvenser, gjøre Tyvert og alle andre Forbrydelser, som Loven forfølger, straffri." De Indvendinger kan man ogsaa tidt høre her i Landet; men de bekæmpes her af den schweitsiske Minister, som siger, at de aldeles ikke have Noget paa sig. Vi hørte disse Grunde her i Thinget sidste Vinter; men dem bekæmper han her og siger, at de aldeles ikke have Noget paa sig. Fremdeles siger Ministeren: „Der synes tværtimod nu at være en gunstig Leilighed til med Kraft at anvende forebyggende og tvingende Foranstaltninger, hvoraf man hidtil kun altfor frygtstomt har gjort Brug. Afstæffelsen af den offentlige Prostitutions uforjvarlige Privilegier skal netop være Udgangspunktet for et Felttog mod selve Prostitutionen". Se her en Minister tale om et Felttog mod selve Prostitutionen. Det er en anden Tale end den, vi her høre i vort Thing, naar vi tale om disse Sager, baade fra Ministrene og fra Rigsdagsmændene. § 4 er kun en ændret Affattelse af Straffelovens § 182. Den bestemmer, at „den, som har Kvindfolk til Huse, der nære sig ved Løssagtighed, som for Bederlag tilstede Personer af ulige Køn Udgang til sin Bolig for der at øve Utugt, eller som for Resten foretager Handlinger, der gaa ud paa eller ere egnede til at skaffe ham Binding ved Andres Utugt, straffes med Fængsel. Den, der gjør sig skyldig i Rufferi eller holder Stjogehus (Bordel), straffes med Forbedringshusarbejde." Man kunde synes, at denne Bestemmelse var noget streng, men det er den i Virkeligheden ikke. Man hører saa tidt tale om dem, der vil Utugten til Rids, vil afstæffe al Utugt. Det er en ren Misforstaaelse, noget Saadant har jeg aldrig anbefalet her i Thinget, skjøndt jeg har set, at Blade har tillagt mig det, og jeg vil derfor med det Samme, for at Loven ikke skal blive misforstaaet, fremhæve, at det vil ses af Lovforslaget, at det ikke er Uædelighed i Almindelighed, der forlanges belagt med Straf, men kun den Uædelighed, der drives som Erhverv, og det forlanges ikke, fordi en saadan Uædelighed er Last, Synd, et umoralsk Forhold, men fordi den i sine Virkninger og Følger medfører Fare for Samfundet, som dette er berettiget til at værges sig imod ved at forbyde et saadant Erhverv. Efter Forhandlingerne i Fjor veed jeg nok, at man vil finde denne Behandling noget streng, men jeg skal i saa Henseende henvisse til den svenske Straffelov, Kap. 18 § 11, som jeg skal oplæse, da jeg ikke veed, om der findes trykte Exemplarer af den her i Thinget. Den lyder: „Fremmer Nogen utugtigt Levnet ved Kobleri eller holder

Huse, hvor Utugt drives, straffes han med Strafarbejde fra 16 Maanedes til 4 Aar. Kvindfolk, som i saadanne Huse lade sig bruge til Utugt, straffes med Fængsel i høist 6 Maanedes eller Strafarbejde i høist 2 Aar." I Sverig er det altsaa i fuld Kraft, og her omme vi os ved, om vi skulle tage det eller ikke, og smile ad dem, der komme med noget Saadant, som om det var rene Fantaster, der ikke havde hjemme paa Jorden. — § 5 stemmer delvis med den gjældende Ret, men dens Vedtagelse vil dog være af meget stor Betydning. Naar En leier en Leilighed i et Hus, hvor der er Prostitution, eller enkelte Løssagtige Kvinder boer, saa kan den Mand, der har leiet Leiligheden, forlange af Værten, at han siebliffelig skal opsigge den eller de Personer, der drive Utugt, og gjør Værten det ikke, kan Leieren forlange den erlagte Leie tilbage uden Hensyn til, hvad der staar i Kontrakten. Denne Paragraf vil ogsaa have Virkning paa de uædelige Huseiere, som ikke bryde sig om Noget, naar de blot kunne faae Penge, og ikke genere sig for ogsaa at gjøre i Utugt. Denne Paragraf vil være et overordentligt Baand paa dem, faae en meget stor Virkning. — § 6 er den samme som § 1 i Loven af 10de April 1874, denne Paragraf skal jeg ikke her røre ved, den handler om den veneriske Smitte. Det er en meget god Paragraf, som man kan være fuldstændig tjent med, og som passer fuldstændig ind i Lovforslaget. — Men saa kommer der to meget vanskelige Paragrafer, om hvilke der vist vil komme meget stor Strid. En hel Del af Lægerne have erklæret at skulle de gaa til Ophøret af Uædelighedens Regulering, Ophøret af den offentlige Prostitution, saa maa der gives dem Tilladelse til, at de kunde lade enhver Mand eller Kvinde, som de have mistænkt, og som de faae Dom for, anholde og undersøge. Det er et meget stort Forlangende; men jeg er gaaet med dertil, fordi jeg siger, at kan vi ikke faae Loven paa anden Maade, gaar jeg ogsaa med dertil, skjøndt jeg gjør det meget nødig. Hvorfor jeg saa nødig gaar med til det, det er navnlig af den Grund, at jeg er bleven overbevist af en Tale, som den omtalte engelske Præstefone har holdt, og hvori hun paa den ihærdigste og mest ophjende Maade imødegaar den Anskuelse, at det skulde være tilladt at anvende Tvang imod Kvinder for at faae dem eftersete — og naturligvis heller ikke Tvang mod Mænd — men hun ivrer især mod dette: Kvinders Undersøgelse ved Mænd. Man har nu sat ind i Loven, at Kvindfolk skulle undersøges af kvindelige Læger, og hvor der ikke ere saadanne, af en hæderlig dertil af Dvrig-